Parlamentul European
2024-2029

TEXTE ADOPTATE

P10_TA(2026)0181

Impactul punerii în aplicare a Directivei 2014/89/UE privind amenajarea spațiului maritim asupra pescuitului în anumite zone de pescuit și bazine maritime

Rezoluția Parlamentului European din 20 mai 2026 referitoare la impactul punerii în aplicare a Directivei 2014/89/UE privind amenajarea spațiului maritim asupra pescuitului în anumite zone de pescuit și bazine maritime (2024/2126(INI))

Parlamentul European,

– având în vedere Directiva 2014/89/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 iulie 2014 de stabilire a unui cadru pentru amenajarea spațiului maritim[1] (Directiva privind amenajarea spațiului maritim),

– având în vedere Directiva 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 de instituire a unui cadru de acțiune comunitară în domeniul politicii privind mediul marin (Directiva-cadru „Strategia pentru mediul marin”)[2],

– având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind politica comună în domeniul pescuitului, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1954/2003 și (CE) nr. 1224/2009 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 2371/2002 și (CE) nr. 639/2004 ale Consiliului și a Deciziei 2004/585/CE a Consiliului[3] (Regulamentul privind politica comună în domeniul pescuitului),

– având în vedere Regulamentul (UE) 2021/1139 al Parlamentului European și al Consiliului din 7 iulie 2021 de instituire a Fondului european pentru afaceri maritime, pescuit și acvacultură și de

---

1 JO L 257, 28.8.2014, p. 135, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/89/oj.
2 JO L 164, 25.6.2008, p. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2008/56/oj.
3 JO L 354, 28.12.2013, p. 22, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1380/oj.

modificare a Regulamentului (UE) 2017/1004[4],

– având în vedere Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică[5] (Directiva privind habitatele),

– având în vedere Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice[6] (Directiva privind păsările),

– având în vedere Raportul Comisiei din 3 mai 2022 privind progresele înregistrate în punerea în aplicare a Directivei 2014/89/UE de stabilire a unui cadru pentru amenajarea spațiului maritim (COM(2022)0185),

– având în vedere legislația UE privind calitatea apei și controlul poluării [Directiva-cadru privind apa[7], Directiva 2008/105/CE[8], Directiva (UE) 2024/3019[9], Directiva 91/676/CEE a Consiliului[10],

---

4 JO L 247, 13.7.2021, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1139/oj.

5 JO L 206, 22.7.1992, p. 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1992/43/oj.

6 JO L 20, 26.1.2010, p. 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/147/oj.

7 Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei (JO L 327, 22.12.2000, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2000/60/oj).

8 Directiva 2008/105/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele de calitate a mediului în domeniul apei, de modificare și de abrogare a Directivelor 82/176/CEE, 83/513/CEE, 84/156/CEE, 84/491/CEE, 86/280/CEE ale Consiliului și de modificare a Directivei 2000/60/CE (JO L 348, 24.12.2008, p. 84, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2008/105/oj).

9 Directiva (UE) 2024/3019 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 noiembrie 2024 privind epurarea apelor uzate urbane (JO L, 2024/3019, 12.12.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/3019/oj).

10 Directiva 91/676/CEE a Consiliului din 12 decembrie 1991 privind protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole (JO L 375, 31.12.1991, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1991/676/oj).

Directiva 2005/35/CE[11] și Regulamentul (CE) nr. 1907/2006[12],

– având în vedere comunicarea Comisiei din 20 mai 2020 intitulată „Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030: Readucerea naturii în viețile noastre” (COM(2020)0380) și rezoluția Parlamentului din 9 iunie 2021 referitoare la aceasta[13],

– având în vedere Codul de conduită pentru un pescuit responsabil din 1995 al Organizației Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură (FAO), în special articolul 10,

– având în vedere Orientările voluntare ale FAO pentru asigurarea unui pescuit durabil la scară mică în contextul securității alimentare și al eradicării sărăciei,

– având în vedere comunicarea Comisiei din 5 iunie 2025 intitulată „Pactul european privind oceanul planetar” (COM(2025)0281),

– având în vedere rezoluția sa din 7 iulie 2021 referitoare la impactul pe care îl au parcurile eoliene din larg și alte sisteme de energie din surse regenerabile asupra pescuitului[14],

– având în vedere rezoluția sa din 6 octombrie 2022 intitulată „Un impuls pentru oceane: consolidarea guvernanței oceanelor și a biodiversității”[15],

– având în vedere rezoluția sa din 9 mai 2023 referitoare la gestionarea în comun a activităților de pescuit în UE și contribuția sectorului pescuitului la punerea în aplicare a măsurilor de

---

11 Directiva 2005/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind poluarea cauzată de nave și introducerea unor sancțiuni în caz de încălcare (JO L 255, 30.9.2005, p. 11, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2005/35/oj).

12 Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei (JO L 396, 30.12.2006, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2006/1907/oj).

13 Rezoluția Parlamentului European din 9 iunie 2021 referitoare la Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030: Readucerea naturii în viețile noastre (JO C 67, 8.2.2022, p. 25).

14 JO C 99, 1.3.2022, p. 88.

15 JO C 132, 14.4.2023, p. 106.

gestionare[16],

– având în vedere rezoluția sa din 18 ianuarie 2024 referitoare la stadiul actual al aplicării politicii comune în domeniul pescuitului și perspective de viitor[17],

– având în vedere comunicarea Comisiei din 12 mai 2021 intitulată „Orientări strategice pentru o acvacultură mai sustenabilă și mai competitivă în UE pentru perioada 2021-2030” (COM(2021)0236),

– având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei (SWD(2025)0003) care însoțește documentul intitulat „Raport al Comisiei către Consiliu și Parlamentul European privind evaluarea de către Comisie a programelor de măsuri ale statelor membre actualizate în temeiul articolului 17 din Directiva-cadru «Strategia pentru mediul marin» (2008/56/CE)”,

– având în vedere Raportul special nr. 25/2023 al Curții de Conturi Europene: „Politica UE în domeniul acvaculturii – Producție stagnantă și rezultate neclare, în pofida unei finanțări mai mari din partea UE”,

– având în vedere nota de informare intitulată „Fisheries in maritime spatial planning” (Pescuitul în amenajarea spațiului maritim), publicată de Direcția Generală Servicii de Cercetare Parlamentară în octombrie 2025,

– având în vedere studiul intitulat „Implementation of the Maritime Spatial Planning Directive: Impact on fisheries in selected fishing areas and sea basins” (Punerea în aplicare a Directivei privind amenajarea spațiului maritim: Impactul asupra pescuitului în anumite zone de pescuit și bazine maritime), publicat de Direcția Generală Servicii de Cercetare Parlamentară în decembrie 2025,

– având în vedere Cadrul mondial pentru biodiversitate de la Kunming-Montreal din 2022,

– având în vedere raportul din septembrie 2019 al Grupului interguvernamental privind schimbările climatice (IPCC) intitulat „Raport special privind oceanul și criosfera într-o climă în schimbare”,

– având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură, precum și articolul 1 alineatul (1) litera (e) din decizia Conferinței președinților din 12 decembrie 2002 privind procedura de autorizare

---

16 JO C, C/2023/1060, 15.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/1060/oj.

17 JO C, C/2024/5734, 17.10.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/5734/oj.

a întocmirii rapoartelor din proprie inițiativă și anexa 3 la aceasta,

– având în vedere raportul Comisiei pentru pescuit (A10-0120/2026),

A. întrucât concurența sporită pentru accesul la spațiul maritim dintre diverse activități și sectoare, cum ar fi pescuitul, acvacultura, transportul maritim, transportul naval, energia din surse regenerabile offshore, conservarea naturii, conservarea patrimoniului cultural marin, turismul de coastă, activitățile recreative, operațiunile de extracție și eliminare a sedimentelor de pe fundul mării prin dragare, utilizarea cablurilor și conductelor subacvatice sau apărarea, duce la creșterea presiunii cumulate asupra ecosistemelor marine și la intensificarea conflictului privind utilizarea spațiului maritim, fenomen amplificat de fragmentarea instituțională și administrativă;

B. întrucât pescuitul și acvacultura sunt sectoare strategice pentru securitatea și suveranitatea UE, în special în ceea ce privește securitatea alimentară și suveranitatea maritimă, și contribuie la competitivitatea și reziliența comunităților costiere; întrucât produsele pescărești din UE sunt sănătoase și adesea provin din surse locale, oferind unul dintre cele mai bune profiluri în ceea ce privește emisiile scăzute de gaze cu efect de seră pe unitate de proteine animale comestibile; întrucât valoarea strategică a acestor sectoare ar trebui, prin urmare, să fie recunoscută în mod corespunzător în amenajarea spațiului maritim;

C. întrucât, în 2022, autonomia UE în ceea ce privește peștele și fructele de mare a scăzut la 37,5 %, aproximativ 80 % din peștele și fructele de mare consumate în UE fiind importate, ceea ce creează o dependență structurală de surse externe și slăbește suveranitatea alimentară a UE; întrucât, în același timp, flota de pescuit a UE a înregistrat o reducere semnificativă în ultimul deceniu și este în prezent cu peste 13 % mai mică decât în 2014; întrucât această contracție, împreună cu concurența tot mai mare pentru utilizarea spațiului maritim, amenință viabilitatea economică a sectorului pescuitului, reînnoirea generațiilor și capacitatea flotei de a contribui la securitatea alimentară a UE; întrucât asigurarea unui acces suficient, echilibrat și previzibil la spațiul maritim este, în consecință, esențială pentru dezvoltarea unui pescuit competitiv în UE, astfel cum se recunoaște în Pactul european privind oceanul planetar;

D. întrucât un context geopolitic în schimbare și tensiunile tot mai mari ar putea duce la o utilizare militară sporită a spațiului maritim; întrucât amenajarea spațiului maritim trebuie să țină seama de activitățile și operațiunile legate de apărare și securitate, cum ar fi supravegherea zonelor economice exclusive, protecția comerțului maritim, exercițiile militare comune, combaterea traficului ilicit, deminarea, combaterea pirateriei și supravegherea aeriană și prin

satelit, precum și de interacțiunile acestora cu activitățile economice legate de mare și de mediul marin;

E. întrucât Curtea de Conturi Europeană, în Raportul său special nr. 22/2023: „Energia din surse regenerabile offshore în UE”, a subliniat riscul pierderii de locuri de muncă în sectorul pescuitului; întrucât raportul a evidențiat lipsa unei cuantificări a principalelor efecte economice asupra pescuitului care rezultă din dezvoltarea energiei din surse regenerabile offshore și a afirmat că potențialele consecințe negative ale dezvoltării energiei din surse regenerabile offshore asupra sectorului pescuitului ar trebui identificate și abordate mai bine; întrucât a remarcat, de asemenea, că îmbunătățirea populației de pești la scară mai largă este incertă, dar au fost observate unele creșteri ale densității peștilor în zonele de energie din surse regenerabile offshore, ceea ce indică beneficii potențiale pentru pescari și pescuit;

F. întrucât UE a stabilit un obiectiv obligatoriu din punct de vedere juridic de a pune în aplicare măsuri de refacere eficace și bazate pe suprafață în cel puțin 20 % din zona sa maritimă până în 2030;

G. întrucât UE s-a angajat să protejeze cel puțin 30 % din zona sa maritimă până în 2030;

H. întrucât Directiva privind amenajarea spațiului maritim stabilește un cadru comun pentru ca statele membre să organizeze utilizarea apelor lor marine și urmărește să promoveze dezvoltarea durabilă și creșterea sustenabilă a economiei albastre și să reducă conflictele dintre sectoare, fără a introduce, în sine, noi obligații sectoriale; întrucât directiva tinde să favorizeze extinderea activităților economice cu utilizare intensivă a capitalului și exclusive din punct de vedere spațial, ceea ce ar putea marginaliza utilizările tradiționale, mobile și colective ale mării, în special pescuitul;

I. întrucât UE a oferit un cadru pentru amenajarea spațiului maritim, inclusiv mecanisme de cooperare transfrontalieră; întrucât statele membre costiere sunt responsabile de adoptarea planurilor în temeiul cadrului, inclusiv de conceperea și stabilirea formatului și conținutului unor astfel de planuri, în conformitate cu tradiția lor administrativă, precum și de repartizarea spațiului maritim diferitelor activități și, respectiv, utilizări;

J. întrucât Directiva privind amenajarea spațiului maritim contribuie la protecția mediului prin promovarea utilizării sustenabile a spațiului maritim și a resurselor marine și impune statelor membre să aplice o abordare ecosistemică; întrucât directiva urmărește să asigure un echilibru real între obiectivele de mediu, sociale și economice, fără a subordona în mod sistematic activitățile tradiționale în raport cu altele;

K. întrucât Directiva privind amenajarea spațiului maritim este strâns legată de punerea în aplicare a altor acte legislative ale UE, cum ar fi Directiva-cadru „Strategia pentru mediul marin”, Regulamentul privind politica comună în domeniul pescuitului, Directiva privind habitatele, Directiva privind păsările și Directiva-cadru privind apa; întrucât ea este legată, de asemenea, de angajamente de politică obligatorii și neobligatorii din punct de vedere juridic, cum ar fi Cadrul mondial pentru biodiversitate de la Kunming-Montreal;

L. întrucât, în urma adoptării Directivei privind amenajarea spațiului maritim, celor 22 de state membre cu zone de coastă li s-a solicitat să desemneze autorități competente până în 2016 și să adopte planuri naționale de amenajare a spațiului maritim pentru apele lor marine până la 31 martie 2021; întrucât opt state membre nu au respectat acest termen;

M. întrucât, până în prezent, 20 dintre cele 22 de state membre cu zone de coastă au adoptat planuri de amenajare a spațiului maritim, multe fiind în curs de revizuire;

N. întrucât, atunci când elaborează planurile de amenajare a spațiului maritim, statele membre trebuie să ia în considerare aspectele de mediu, economice, sociale și de siguranță, interacțiunile dintre uscat și mare și cooperarea transfrontalieră și trebuie să asigure implicarea timpurie, continuă și efectivă a tuturor părților interesate relevante, inclusiv a pescarilor și a culegătorilor de crustacee și moluște și a organizațiilor lor reprezentative, precum și a comunităților din regiunile ultraperiferice, printr-o abordare ascendentă și pe tot parcursul procesului decizional, asigurându-se că această implicare este adecvată, semnificativă și nu se limitează la un rol pur consultativ;

O. întrucât nivelul de punere în aplicare a Directivei privind amenajarea spațiului maritim variază considerabil de la un stat membru la altul, din cauza diferențelor dintre structurile administrative și de guvernanță, existând sisteme localizate și altele mai centralizate; întrucât efectele amenajării spațiului maritim variază foarte mult în funcție de bazinele maritime și teritoriile în cauză, unele regiuni de coastă confruntându-se cu o concentrare mai mare a restricțiilor spațiale și a utilizărilor concurente, ceea ce exacerbează dezechilibrele teritoriale din cadrul UE;

P. întrucât statele membre trebuie să își coordoneze planurile cu alte state membre relevante și să coopereze cu autoritățile țărilor din afara UE din regiunea marină în cauză; întrucât, având în vedere diferențele dintre diversele regiuni sau subregiuni marine și zone costiere, o abordare universală nu este considerată adecvată pentru o astfel de cooperare;

Q. întrucât planurile de amenajare a spațiului maritim variază foarte

mult ca natură și conținut, deoarece Directiva privind amenajarea spațiului maritim nu prevede criterii obligatorii detaliate pentru planuri și oferă statelor membre o flexibilitate considerabilă în ceea ce privește punerea în aplicare și elaborarea detaliată a planurilor;

R. întrucât există o nevoie acută de amenajare a spațiului maritim în zonele cu o concentrare ridicată a activității și cu un spațiu maritim limitat, cum ar fi Canalul Mânecii, Marea Baltică și Marea Mediterană;

S. întrucât amenajarea spațiului maritim ar trebui să contribuie la coeziunea teritorială a UE, în conformitate cu articolul 174 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene; întrucât pescuitul și acvacultura nu sunt doar activități economice, ci joacă și un rol social fundamental în asigurarea mijloacelor de subzistență, menținerea locurilor de muncă și conservarea structurii sociale și culturale a comunităților costiere și insulare, în special în regiunile periferice și ultraperiferice;

T. întrucât sectoarele pescuitului și acvaculturii se confruntă cu mai multe provocări, cum ar fi presiunea exercitată de starea în declin a ecosistemelor marine și implementarea inegală a măsurilor de conservare a mediului marin, precum și presiunea exercitată de sectoarele emergente ale economiei albastre, cum ar fi energia din surse regenerabile offshore;

U. întrucât rețelele bine gestionate și protejate eficace de zone marine sub protecție conectate din punct de vedere ecologic reprezintă un instrument esențial pentru conservarea biodiversității marine și pot contribui la câștiguri pe termen lung prin refacerea stocurilor, propagarea în zonele adiacente și reziliența economiilor costiere, dar eficacitatea și acceptabilitatea lor socială depind de cum sunt concepute, gestionate și coordonate cu activitățile de pescuit sustenabile, în special prin abordări diferențiate bazate pe date științifice și participarea tuturor părților interesate, inclusiv a pescarilor și a comunităților costiere;

V. întrucât energia din surse regenerabile offshore va fi sustenabilă doar dacă nu are un impact negativ asupra mediului sau asupra coeziunii economice, sociale și teritoriale, în special în regiunile care depind de pescuit;

W. întrucât rămâne de competența statelor membre să decidă cu privire la mixul lor energetic național și la tehnologiile aferente;

X. întrucât pierderea tot mai mare de locuri de pescuit duce la deplasarea activităților de pescuit, la creșterea presiunii asupra pescuitului și a concurenței între flote, precum și la dispariția anumitor categorii care nu își pot relocaliza activitățile, în special în pescuitul la scară mică, inclusiv pescarii care practică pescuitul în picioare, cum ar fi culegătorii de crustacee și moluște; întrucât acest

lucru afectează, de asemenea, coeziunea socială, ocuparea forței de muncă și transmiterea tradițiilor maritime;

Y. întrucât, în conformitate cu politica comună în domeniul pescuitului, statele membre sunt autorizate să limiteze accesul la pescuit, în interiorul unei zone de 12 mile marine de la linia lor de coastă și, în cazul regiunilor ultraperiferice, în limita a 100 de mile marine, navelor de pescuit care pescuiesc în mod tradițional în apele respective din porturile de pe coasta adiacentă;

Z. întrucât zonele maritime și de coastă suferă consecințele schimbărilor climatice și ale poluării, în special ale poluanților chimici și ale deșeurilor marine sau terestre, care afectează, totodată, activitățile legate de mare, biodiversitatea marină și resursele piscicole și de acvacultură;

AA. întrucât retragerea Regatului Unit din UE și consecințele Brexitului au modificat profund echilibrul spațial, economic și în domeniul pescuitului în mai multe bazine maritime, în special în Canalul Mânecii, Marea Nordului și apele occidentale, ceea ce a dus la o concentrare sporită a activităților de pescuit ale UE în zone maritime mai limitate;

AB. întrucât profesioniștii din domeniul maritim, cum ar fi pescarii, se pot confrunta cu anumite riscuri sau pericole legate de siguranța navelor sau de expunerea la anumite tipuri de trafic pe rute maritime, cum ar fi traficul de droguri;

AC. întrucât lucrătorii din sectoarele pescuitului și acvaculturii ar trebui să beneficieze de condiții de muncă sigure, echitabile și decente și de o protecție socială adecvată; întrucât deciziile privind amenajarea spațiului maritim pot avea un impact direct asupra siguranței, veniturilor și condițiilor de muncă ale acestor profesioniști;

AD. întrucât multe dintre planurile de amenajare a spațiului maritim acoperă doar spațiile marine și nu includ interacțiunile uscat-mare și, în special, efectele poluării de origine terestră asupra ecosistemelor marine;

AE. întrucât nu se aplică suficient o abordare ecosistemică sau aceasta chiar lipsește, deoarece multe state membre au probleme să o pună în practică și să alinieze cerințele Directivei privind amenajarea spațiului maritim cu cele ale altor acte legislative, cum ar fi Regulamentul privind politica comună în domeniul pescuitului sau Directiva-cadru „Strategia pentru mediul marin”;

AF. întrucât statele membre nu au atins încă obiectivul pentru 2020 privind „starea ecologică bună” a mărilor Europei, astfel cum se prevede în Directiva-cadru „Strategia pentru mediul marin”;

AG. întrucât colectarea, transparența, accesibilitatea, armonizarea și

prelucrarea rezonabil de rapidă a datelor sunt esențiale pentru a stabili modul în care pescuitul și acvacultura sunt incluse în amenajarea spațiului maritim; întrucât nu există date cuprinzătoare privind zonele economice exclusive și se înregistrează dificultăți în integrarea datelor între diferite sectoare și în obținerea de date de la autoritățile naționale; întrucât alocarea de fonduri pentru aceste tipuri de activități de colectare a datelor ar putea fi îmbunătățită,

Punerea în aplicare a Directivei privind amenajarea spațiului maritim și impactul acesteia asupra pescuitului și a acvaculturii

1. subliniază că, deși Directiva privind amenajarea spațiului maritim oferă un cadru transsectorial relevant pentru cooperare, a fost pusă în aplicare în mod inegal de către statele membre;

2. salută faptul că unele state membre sunt foarte avansate în ceea ce privește punerea în aplicare a Directivei privind amenajarea spațiului maritim, cu strategii naționale integrate, organisme specializate și planuri de acțiune pentru bazinele maritime;

3. constată că planurile de amenajare a spațiului maritim sunt obligatorii din punct de vedere juridic în unele state membre și neobligatorii și mai degrabă consultative în altele; accentuează că punerea în aplicare în statele membre este adesea împiedicată de segmentarea instituțională, de guvernanța fragmentată și de mecanismele juridice inadecvate sau de resursele financiare și umane insuficiente dedicate acestor mecanisme și accesului la ele, în special prin intermediul Fondului european pentru afaceri maritime, pescuit și acvacultură pentru grupurile de acțiune locală în domeniul pescuitului și acvaculturii;

4. reliefează că amenajarea spațială a zonelor marine ar trebui să includă identificarea problemelor și a oportunităților, colectarea de date de planificare, luarea deciziilor și punerea în aplicare și că, în cadrul acestei planificări, ar trebui să se acorde o atenție deosebită pescuitului și acvaculturii;

5. evidențiază că punerea în aplicare și eficacitatea amenajării spațiului maritim variază foarte mult între regiunile maritime ale UE, unele regiuni, precum Marea Baltică sau Marea Nordului, fiind acoperite în mare măsură de planurile de amenajare a spațiului maritim, iar altele, precum Marea Mediterană, fiind acoperite într-o măsură semnificativ mai redusă de planificare;

6. salută Inițiativa privind bazinul Mării Nordului în sens larg, care reunește state membre și țări din afara UE cu scopul de a realiza o mai bună aliniere și coordonare a planurilor de amenajare a spațiului maritim;

7. reliefează că inițiativele transfrontaliere rămân limitate și că lipsește o coordonare eficace, ceea ce împiedică eforturile de abordare a

provocărilor comune regiunilor marine interconectate; regretă dificultățile cooperării în domeniul amenajării spațiului maritim dintre statele membre și țările din afara UE, în special statele costiere învecinate;

8. subliniază efectele Brexitului asupra planificării maritime, în special asupra dezvoltării zonelor marine protejate și a energiei din surse regenerabile offshore, dar și asupra altor activități, cum ar fi transportul maritim dens și turismul costier; subliniază că aceste schimbări au condus la excluderea flotei de pescuit a UE din multe zone de pescuit din apele britanice și la o deplasare a efortului de pescuit și la o presiune ridicată a pescuitului în zonele din Marea Nordului și Canalul Mânecii, în detrimentul pescuitului din UE; solicită ca amenajarea spațiului maritim în aceste zone să includă sistematic elementele respective;

9. evidențiază necesitatea unei coordonări între statele membre și Regatul Unit pentru a realiza o gestionare eficace și echitabilă a bazinului maritim și, astfel, pentru a reduce numeroasele conflicte de utilizare, ținând seama de dimensiunile economice, sociale și de mediu ale fiecărei activități; reamintește, în acest sens, obligația prevăzută în Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării, în special la articolele 7 și 8, de a coopera la nivel transfrontalier; solicită, în special, o consultare reală cu Regatul Unit și Insulele Anglo-Normande cu privire la măsurile de gestionare în zonele marine protejate, care să țină seama de consecințele socioeconomice suportate de pescarii din UE;

10. subliniază că bazinul mediteraneean este afectat în mod deosebit de proliferarea platformelor energetice offshore și a altor infrastructuri de acest tip, care reduce semnificativ spațiul disponibil pentru pescuit, limitează accesul la zonele de pescuit tradiționale și contribuie la fragmentarea spațiului maritim; constată că, deși statele membre sunt responsabile de stabilirea utilizării infrastructurii în aceste zone, deciziile lor au un impact direct asupra utilizării zonelor de pescuit tradiționale și, prin urmare, trebuie integrate în procesele de amenajare a spațiului maritim într-un mod coerent; constată că dezvoltarea turismului maritim are, de asemenea, un efect asupra operațiunilor de pescuit din bazinul maritim;

11. reliefează caracteristicile specifice ale Mării Adriatice ca bazin marin semiînchis și extrem de sensibil, supus unor presiuni cumulate din partea pescuitului, a acvaculturii, a transportului maritim, a turismului și a dezvoltării costiere; subliniază că aceste presiuni necesită o abordare consolidată a amenajării spațiului maritim la nivel de bazin maritim și la nivel transfrontalier; invită Comisia și statele membre în cauză, în cooperare cu țările costiere învecinate din afara UE, să consolideze coordonarea, schimbul de date și mecanismele comune de guvernanță în Marea Adriatică; accentuează

importanța pescuitului la scară mică și costier pentru bazinul maritim și importanța integrării acestuia în amenajarea spațiului maritim, pentru a-i proteja viabilitatea economică și patrimoniul cultural;

12. evidențiază că Marea Baltică are o serie de caracteristici unice, printre care se numără statutul său de bazin maritim semiînchis, concentrarea ridicată a diferitelor tipuri de activități economice, inclusiv pescuitul, transportul maritim și extinderea energiei marine regenerabile, precum și vulnerabilitatea ecosistemului său; solicită, în acest sens, o abordare a amenajării spațiului maritim sustenabilă și adaptată la aceste condiții regionale; salută activitatea în curs a Grupului de lucru comun HELCOM-VASAB pentru amenajarea spațiului maritim, care oferă o bază solidă pentru coordonarea la nivel de bazin maritim în Marea Baltică;

13. subliniază că bazinele maritime ale regiunilor ultraperiferice trebuie, de asemenea, să fie incluse în punerea în aplicare a Directivei privind amenajarea spațiului maritim, ținând seama pe deplin de caracteristicile lor specifice, inclusiv în interacțiunile cu țările din afara UE;

Beneficiile amenajării spațiului maritim pentru pescuit și acvacultură

14. regretă că actualul cadru juridic pentru amenajarea spațiului maritim nu a adus în mod satisfăcător beneficiile preconizate pentru pescuit; constată că amenajarea spațiului maritim nu a contribuit substanțial la îmbunătățirea previzibilității și stabilității activităților de pescuit; subliniază lipsa unor obiective minime și a unor indicatori de mediu, sociali și economici măsurabili pentru pescuit în cadrul amenajării spațiului maritim, în special pentru micii operatori; reliefează necesitatea unei puneri în aplicare coerente și eficiente a politicii maritime a UE;

15. accentuează, în scopul punerii în aplicare a cadrului pentru amenajarea spațiului maritim, importanța efectuării unei analize socioeconomice cuprinzătoare, care să includă punctele de vedere ale întreprinderilor mici și ale comunităților costiere; reamintește importanța pescuitului și a acvaculturii pentru suveranitatea alimentară și pentru păstrarea know-how-ului aferent în UE și recunoaște că este în interesul public să se țină seama într-o mai mare măsură de importanța acestora în amenajarea spațiului maritim;

16. subliniază că amenajarea spațiului maritim trebuie să integreze mai bine pescuitul și acvacultura și să abordeze activ provocările spațiale care afectează pescuitul, inclusiv efectele cumulative ale energiei offshore, ale zonelor marine protejate, ale transportului naval și ale zonelor de apărare, și să evite marginalizarea progresivă a

activităților de pescuit; accentuează că parcurile eoliene din larg ar trebui, ori de câte ori este posibil, să fie amplasate în zone mai puțin adecvate pentru pescuit, pentru a reduce la minimum impactul negativ asupra operațiunilor de pescuit;

17. reliefează rolul esențial al pescuitului la scară mică, de exemplu pentru ocuparea forței de muncă la nivel local, coeziunea socială și păstrarea competențelor tradiționale; solicită ca amenajarea spațiului maritim să țină seama pe deplin de acest segment, în special în ceea ce privește accesul la spațiu, proximitatea față de zonele de pescuit și siguranța activităților;

18. observă că parcurile eoliene din larg pot avea un impact asupra pescuitului prin modificarea distribuției spațiale și a abundenței speciilor marine pescuite comercial și prin impunerea de restricții privind accesul, din motive de siguranță, sau privind metodele de pescuit; constată că, deși s-au observat unele beneficii potențiale pentru pescari, acestea sunt relevante numai dacă pescarii sunt în măsură din punct de vedere practic să își desfășoare activitatea în aceste zone;

19. subliniază că, deși cadrul juridic privind amenajarea spațiului maritim aduce beneficii marginale acvaculturii, sunt necesare îmbunătățiri în ceea ce privește desemnarea spațiului maritim, recunoașterea în continuare a rolului acvaculturii în cadru, coerența transfrontalieră, securitatea juridică, precum și calendarul și impactul procedurilor de acordare a licențelor; subliniază, în special, necesitatea unei mai bune încorporări a acvaculturii în amenajarea spațiului maritim și luarea în considerare a altor acțiuni, cum ar fi dezvoltarea unei posibile politici comune în domeniul acvaculturii, pentru a ține seama mai eficient de acest sector-cheie pentru securitatea alimentară a UE;

20. accentuează că obiectivul de reducere la minimum a conflictelor dintre diferitele sectoare și utilizatorii mării nu a fost îndeplinit în mod substanțial, în special în ceea ce privește pescuitul și acvacultura, inclusiv conchiliocultura și sectoarele emergente, cum ar fi creșterea algelor marine, care au înregistrat o reducere a spațiilor disponibile, afectându-le competitivitatea și posibilitățile de dezvoltare a activităților;

21. evidențiază că natura conflictului privind utilizarea spațiului maritim variază în funcție de tipul de activități de pescuit și acvacultură în cauză, iar astfel de activități pot, de asemenea, să concureze între ele pentru spațiul maritim; subliniază că principalele conflicte care afectează pescuitul sunt pierderea locurilor de pescuit din cauza excluderii zonelor maritime, a restricțiilor de acces, a concurenței pentru acces, a fragmentării spațiale și a stării în declin a mai multor ecosisteme marine, în timp ce principalele conflicte care afectează acvacultura sunt suprapunerile zonale, preocupările legate de mediu,

cum ar fi poluarea și eutrofizarea, și concurența în materie de capturi;

22. reamintește că pescuitul și acvacultura depind de localizarea geografică a resurselor marine și de starea sănătoasă a ecosistemelor marine și că sunt strâns legate de lanțul valoric al peștelui și fructelor de mare și de ocuparea forței de muncă în regiunile de coastă și, prin urmare, nu sunt adecvate pentru relocare;

23. evidențiază că pescuitul nu beneficiază de zone prioritare sau specifice și trebuie adesea să se desfășoare în spații maritime nealocate, fiind din ce în ce mai des limitat de alte activități; constată că, deși acvacultura, inclusiv creșterea algelor marine, este, în principiu, mai adecvată pentru zonele rezervate, abordările variază foarte mult între statele membre și chiar în interiorul acestora, iar procedurile de acordare a licențelor sunt adesea împovărătoare;

24. subliniază că, deși unele state membre au stabilit zone multifuncționale, acestea adoptă în principal o abordare bazată pe proiecte; subliniază că o abordare multifuncțională se dovedește foarte dificil de aplicat pentru anumite activități, în special când se combină pescuitul, protecția biodiversității și energia din surse regenerabile marine; observă că o abordare multifuncțională ridică, de asemenea, probleme legate de asigurare și securitate pentru pescari și profesioniștii din domeniul acvaculturii; accentuează că, deși zonele multifuncționale ar putea avea potențial în abordarea impactului cumulativ al activităților umane, sunt necesare mai multe cercetări pentru a evalua fezabilitatea și impactul acestora; evidențiază că desemnarea unor astfel de zone ar trebui să se bazeze pe o evaluare a impactului economic, social și de mediu al diferitelor activități întreprinse în cadrul lor, care trebuie realizată cu implicarea corespunzătoare, pe parcursul întregului proces, a operatorilor din toate sectoarele relevante, precum și a altor părți interesate relevante;

25. salută exemplele de succes de coamplasare a activităților, cum ar fi infrastructura eoliană offshore fixă sau plutitoare care poate fi utilizată, totodată, pentru a dezvolta acvacultura, conchiliocultura și cultivarea algelor, precum și pentru protecția habitatelor pentru fauna și flora marină sau activitățile regenerative și pentru activități de pescuit ca pescuitul pasiv și cu impact redus; subliniază, în acest sens, necesitatea intensificării schimbului de bune practici și a stimulării cercetării, în special în ceea ce privește impactul ecologic și potențialul economic;

26. îndeamnă statele membre să ia în considerare, la stabilirea mixului energetic, impactul energiei din surse regenerabile offshore asupra ecosistemelor marine și a pescuitului;

27. evidențiază că coordonarea între uscat și mare rămâne o deficiență critică în amenajarea spațiului maritim, în special având în vedere neluarea în considerare a efectelor poluării de origine terestră asupra ecosistemelor marine atunci când se pun în aplicare măsuri de protejare a biodiversității;

28. reliefează importanța pescuitului, precum și a infrastructurii portuare și a instalațiilor conexe și necesitatea de a se asigura că amenajarea spațiului maritim este coerentă în ceea ce privește astfel de investiții în infrastructură, în conformitate cu strategia portuară a UE, ținând seama, în același timp, de dependența tuturor activităților maritime de o coordonare efectivă între uscat și mare;

Implicarea părților interesate și colectarea datelor

29. accentuează că implicarea părților interesate și a comunităților costiere în procesul de amenajare a spațiului maritim a crescut, dar rămâne limitată; regretă că, adesea, această implicare nu include o participare și consultare timpurie și formală, oferind oportunități limitate pentru o influență reală asupra deciziilor de planificare; salută, în acest sens, inițiativa Comisiei de a purta un dialog privind punerea în aplicare în domeniul amenajării spațiului maritim;

30. ia act de bunele exemple de participare a părților interesate în unele state membre, cum ar fi consultările naționale și procesele participative; regretă totuși lipsa unor dispoziții obligatorii pentru statele membre privind participarea părților interesate; constată că acest lucru împiedică participarea părților interesate relevante, cum ar fi pescarii, profesioniștii din domeniul acvaculturii, grupurile de interese și cetățenii afectați, la procesele de consultare și de luare a deciziilor, în special în ceea ce privește amplasarea proiectelor privind energia din surse regenerabile offshore;

31. evidențiază că pescuitul și acvacultura sunt adesea umbrite de alte sectoare, mai puternice sau mai importante din punct de vedere economic, cum ar fi energia offshore; ia act de rapoartele privind dezechilibrele structurale de putere dintre sectoarele maritime; regretă că anumite sectoare și anumiți operatori eludează deseori procesele de consultare, în detrimentul actorilor mai puțin organizați, cum ar fi micii pescari, inclusiv pescarii care practică pescuitul în picioare, de exemplu culegătorii de crustacee și moluște; solicită procese de consultare cuprinzătoare, accesibile și incluzive cu toate părțile interesate și crearea unor mecanisme corective de guvernanță, inclusiv orientări transparente menite să asigure un proces decizional echilibrat și transparent, să reducă potențialul de conflict și să creeze condiții de concurență echitabile între sectorul pescuitului și alte sectoare;

32. regretă lipsa unor date armonizate și comparabile privind starea oceanelor și mărilor, resursele piscicole și impactul schimbărilor

climatice, precum și lipsa unor date socioeconomice adecvate, cum ar fi o evaluare a impactului amenajării spațiului maritim asupra comunităților costiere; subliniază lipsa de armonizare între sistemele de colectare a datelor ale statelor membre;

33. accentuează că nealinierea datelor, de exemplu valorile de referință geospațiale incompatibile, și necorelarea temporală, de exemplu ciclurile diferite de revizuire a planurilor de amenajare a spațiului maritim, împiedică aplicarea unei amenajări coerente a spațiului maritim și a unei abordări ecosistemice; reamintește că instrumentele de modelare, cartografiere și analiză spațială sunt utile pentru luarea deciziilor și nu pot înlocui dezbaterea democratică sau compromisul politic;

Recomandări

34. reliefează necesitatea unei abordări mai holistice și a unei mai bune coordonări a legislației relevante a UE, în special a Directivei privind amenajarea spațiului maritim, Regulamentului privind politica comună în domeniul pescuitului și a Directivei-cadru „Strategia pentru mediul marin”, pentru a asigura aplicarea consecventă și eficace a amenajării spațiului maritim, inclusiv abordarea ecosistemică, cu scopul de a contribui la atingerea unei stări ecologice bune; subliniază, de asemenea, că amenajarea spațiului marin trebuie să respecte pe deplin politica comună în domeniul pescuitului ca un cadru legislativ exclusiv al UE pentru gestionarea pescuitului și, prin urmare, nu ar trebui să fie utilizată pentru a introduce indirect măsuri de gestionare a pescuitului, în special dacă sunt incompatibile cu ambiția de a consolida rolul activităților de pescuit în amenajarea spațiului marin;

35. consideră că planurile de amenajare a spațiului maritim ar trebui să reflecte mai bine nevoile spațiale, de mediu și socioeconomice, precum și caracteristicile specifice ale fiecărui bazin maritim, inclusiv zone economice exclusive conectate; subliniază că statele membre ar trebui să consolideze coordonarea dintre autoritățile de amenajare a teritoriului și cele marine atunci când elaborează și pun în aplicare planurile de amenajare a spațiului maritim și atunci când includ în planuri evaluări ale impactului activităților terestre asupra apelor costiere; consideră că statele membre ar trebui să țină seama de particularitățile regionale, inclusiv de caracteristicile regiunilor insulare și ultraperiferice, și ar trebui să respecte tradițiile administrative din fiecare stat membru;

36. subliniază necesitatea ca statele membre să consolideze coordonarea atât între statele membre, cât și în interiorul acestora, în special între autoritățile naționale și regionale, precum și coordonarea transsectorială între autoritățile responsabile cu politicile în domeniul mediului, al pescuitului, al energiei și al transporturilor, printre alte politici, atunci când elaborează și pun în aplicare

planurile de amenajare a spațiului maritim, pentru a asigura o abordare coerentă, ecosistemică și integrată;

37. solicită aplicarea unei abordări ascendente, echilibrate și multifuncționale a amenajării spațiului maritim, care să aibă ca scop evitarea efectelor negative asupra resurselor maritime și biodiversității și deci asupra pescuitului și acvaculturii, și să garanteze că aceste activități nu sunt excluse din spațiul maritim; consideră că dezvoltarea anumitor activități legate de economia albastră nu trebuie să fie în detrimentul unei producții sustenabile și reziliente de pește și de fructe de mare, al suveranității alimentare și al conservării biodiversității marine; consideră, în acest sens, că importanța strategică a securității alimentare ar trebui să fie mai bine ancorată în viitoarea revizuire a Directivei privind amenajarea spațiului maritim; solicită, prin urmare, ca pescuitul și acvacultura să fie recunoscute ca sectoare strategice de interes public major, care aduc contribuții esențiale la suveranitatea și securitatea alimentară a UE, precum și la autonomia strategică și la ocuparea forței de muncă în zonele de coastă, și să li se acorde prioritate în amenajarea spațiului maritim, în special pentru segmentele care nu pot fi relocate;

38. solicită o abordare bazată pe dovezi a zonelor cu utilizare multiplă, recunoscând că coexistența dintre pescuit și energia offshore rămâne limitată în practică și nu ar trebui utilizată pentru a justifica excluderea pescuitului din spațiul maritim; subliniază că abordarea multifuncțională ar trebui aplicată pe baza unor criterii tehnice și științifice, care să reflecte modul în care se desfășoară efectiv activitățile de pescuit și acvacultură; subliniază că desemnarea zonelor multifuncționale ar trebui să se bazeze pe o evaluare cumulativă a impactului diferitelor activități întreprinse în cadrul acestora și pe o analiză riguroasă a navigabilității și a siguranței; solicită ca toate sectoarele relevante să fie implicate în mod direct și adecvat pe parcursul acestui proces;

39. consideră că amenajarea spațiului maritim trebuie să adopte o abordare dinamică și adaptabilă, ținând seama de schimbările din mediul marin și din resursele marine, utilizând date și indicatori științifici și socioeconomici actualizați periodic, în special atunci când se stabilesc zone care ar putea exclude activitățile de pescuit, cum ar fi parcurile eoliene offshore, și când se desemnează anumite zone marine protejate; subliniază că procesul de planificare ar trebui să reflecte natura dinamică a pescuitului, flotele deplasându-se adesea în funcție de disponibilitatea sezonieră și de mișcările stocurilor, iar anumite tipuri de unelte de pescuit necesitând un spațiu considerabil pentru a-și desfășura activitatea;

40. solicită mecanisme de guvernanță favorabile incluziunii, care să asigure implicarea directă și structurată a părților interesate

relevante, cum ar fi pescarii, inclusiv micii pescari, și organizațiile regionale de gestionare a pescuitului (ORGP), după caz, în procesele decizionale, de monitorizare și de revizuire a planurilor;

41. reliefează necesitatea, în cadrul amenajării spațiului maritim, de a întări sprijinul pentru pescuit și de a ține sistematic seama de această activitate; sprijină stabilirea unor zone spațiale clare și a unor zone prioritare pentru pescuit, ținând seama de circulația și dezvoltarea resurselor piscicole, de recunoașterea zonelor tradiționale de pescuit și acvacultură, de necesitatea conservării și protejării mediului și de îmbunătățirea situației stocurilor de pește; subliniază că zonarea ar trebui să fie adaptată la diferite segmente de flotă, precum și la bazinele maritime, și să se bazeze pe evaluări și indicatori științifici și socioeconomici solizi, pentru a asigura o mai mare vizibilitate și previzibilitate pentru sectorul pescuitului; solicită evaluarea obligatorie a impactului socioeconomic cumulativ al deplasării activităților de pescuit, inclusiv a efectelor asupra competitivității flotei UE, a profitabilității sale, a siguranței pe mare și a reînnoirii generațiilor;

42. subliniază, în special, necesitatea extinderii zonelor rezervate dedicate pescuitului costier la scară mică cu impact redus în zona de 12 mile marine și susținute de regimuri de gestionare în comun;

43. subliniază necesitatea de a consolida cercetarea în domeniul cartografierii și modelării zonelor de pescuit și a resurselor piscicole; consideră că delimitarea zonelor prioritare pentru pescuit și planificarea activităților de pescuit trebuie să adopte o abordare dinamică pentru a se adapta la fenomenele de schimbare și migrație a stocurilor de pește care afectează zonele de distribuție istorice;

44. invită Comisia să propună un mecanism de măsuri compensatorii sau sisteme de asigurare pentru sectorul pescuitului atunci când activitățile sale sunt strămutate din cauza utilizărilor alternative ale mării, inclusiv măsuri de compensare financiară, și să acorde prioritate noilor utilizări compatibile și sprijinului pentru reproiectarea rutelor de pescuit sau pentru investiții tehnologice;

45. subliniază potențialele consecințe negative ale restricțiilor ample asupra activităților marine, cum ar fi pescuitul, pentru comunitățile costiere, nu în ultimul rând în regiunile insulare și ultraperiferice; solicită ca elaborarea, punerea în aplicare și revizuirea planurilor de amenajare a spațiului maritim să fie însoțite în toate cazurile de evaluări ale impactului social și teritorial, axate în special pe ocuparea forței de muncă, condițiile de muncă, siguranța pescarilor și sustenabilitatea comunităților costiere, și să evalueze eficacitatea biologică și socioeconomică a restricțiilor și măsurilor din domeniul pescuitului;

46. invită Comisia și statele membre să recunoască pescuitul ca

utilizator strategic și prioritar al spațiului maritim, esențial pentru suveranitatea și securitatea alimentară a UE, pentru ocuparea forței de muncă în zonele de coastă și pentru autonomia strategică, și să reflecte acest statut în mod explicit în planurile de amenajare a spațiului maritim și în viitoarea revizuire a Directivei privind amenajarea spațiului maritim;

47. solicită, în acest sens, o abordare diferențiată a gestionării pescuitului la scară mică, care să includă accesul preferențial în interiorul zonei de 12 mile marine pentru pescuitul la scară mică, activitățile cu impact redus și proiectele de conservare;

48. invită Comisia și statele membre să integreze în continuare acvacultura și conchiliocultura, precum și pescuitul în picioare, inclusiv recoltarea de crustacee și moluște, în amenajarea spațiului maritim și să recunoască serviciile ecosistemice furnizate de acvacultura de nivel trofic inferior cu emisii reduse de dioxid de carbon; invită Comisia să ia în considerare acțiuni suplimentare, cum ar fi dezvoltarea unei posibile politici comune în domeniul acvaculturii, ca instrument de facilitare a acestei integrări; solicită desemnarea, în cadrul amenajării spațiului maritim, a unor spații maritime dedicate zonelor de dezvoltare sustenabilă a acvaculturii, cum ar fi acvacultura cu emisii scăzute de dioxid de carbon și cea de nivel trofic scăzut; solicită facilitarea procedurilor de acordare a licențelor și reducerea barierelor de reglementare din calea dezvoltării acestor activități; subliniază că procedurile de acordare a licențelor trebuie accelerate și susținute de cerințe clare în materie de mediu, în vederea maximizării beneficiilor socioeconomice; solicită furnizarea de stimulente pentru a impulsiona dezvoltarea sustenabilă a acvaculturii, în special a acvaculturii de nivel trofic inferior, inclusiv diversificarea către specii care nu necesită hrănire, cum ar fi cultivarea algelor marine;

49. reliefează necesitatea unei guvernanțe transparente și multipartite în amenajarea spațiului maritim; invită statele membre să asigure o participare timpurie, sistematică, semnificativă și continuă a părților interesate relevante, inclusiv a consiliilor consultative, precum și a pescarilor, acvacultorilor și crescătorilor de crustacee și moluște, la toate etapele de concepere a planificării spațiului maritim, a proceselor sale, a punerii sale în aplicare, a rezultatelor finale și a revizuirii sale, precum și să includă feedback transparent cu privire la utilizarea contribuțiilor părților interesate în procesul decizional; solicită un tratament echitabil al tuturor părților interesate și al comunităților costiere și insulare, indiferent de mijloacele lor financiare, administrative sau organizaționale, prin formate transparente de consultare;

50. consideră că gestionarea în comun ar trebui să fie modelul de guvernanță și de luare a deciziilor în cadrul amenajării spațiului maritim; subliniază beneficiile acestui model, care permite implicarea

directă a părților interesate, o mai bună gestionare a resurselor piscicole, schimbul de bune practici și o abordare adaptată realităților locale, în special atunci când se bazează pe structurile existente și dovedite și pe cunoștințele practice ale comunităților locale de pescari și ale altor structuri, cum ar fi ORGP; subliniază că gestionarea în comun poate contribui, de asemenea, la promovarea reînnoirii generațiilor în acest sector și la consolidarea rezilienței economice a flotelor de mici dimensiuni și costiere;

51. subliniază beneficiile structurilor ascendente pentru punerea în aplicare a amenajării spațiului maritim la nivel local, cum ar fi dezvoltarea locală plasată sub responsabilitatea comunității și grupurile de acțiune locală, autoritățile locale și regionale, organizațiile de pescari și culegători, organizațiile de femei din domeniul pescuitului și alte organizații de la nivel local și regional;

52. invită Comisia și statele membre să sprijine consolidarea capacităților părților interesate, în special ale micilor pescari, inclusiv pescarii care pescuiesc în picioare, cum ar fi culegătorii de crustacee și moluște și organizațiile lor, precum și ale comunităților costiere și insulare, inclusiv în regiunile ultraperiferice, astfel încât să fie mai bine pregătite pentru a participa activ și efectiv la consultările publice și la procesele decizionale legate de amenajarea spațiului maritim; subliniază, în acest sens, importanța sprijinirii reînnoirii generațiilor și invită statele membre să se asigure că deciziile de amenajare a teritoriului nu creează obstacole suplimentare pentru tinerii care intră în sectorul pescuitului;

53. accentuează că desemnarea zonelor dedicate energiei din surse regenerabile offshore sau protecției ecosistemelor marine trebuie să țină seama de impactul asupra pescuitului și a acvaculturii, inclusiv asupra zonelor de pescuit istorice și tradiționale; insistă asupra necesității de a se efectua sistematic evaluări cumulative ale impactului socioeconomic și de mediu înainte de delimitarea zonelor și de a se asigura că profesioniștii afectați, în special pescarii în cazul proiectelor de parcuri eoliene offshore, sunt informați în prealabil și implicați în mod obligatoriu în consultări înainte de luarea deciziilor; solicită, în acest sens, să se efectueze evaluări ale impactului asupra stării resurselor piscicole și să se cuantifice principalele efecte sociale și economice ale parcurilor eoliene offshore asupra activităților de pescuit;

54. subliniază că măsurile de protejare a ecosistemelor marine trebuie să se bazeze pe evaluări științifice și socioeconomice solide și trebuie adaptate la nevoile de protecție ale fiecărei zone; subliniază că instituirea și gestionarea diferitelor categorii de zone marine protejate, atunci când sunt compatibile cu obiectivele de conservare și cu cele mai bune avize științifice disponibile, ar trebui să permită coexistența cu activitățile de pescuit sustenabile, inclusiv prin măsuri de gestionare adecvate și diferențiate și evitând excluderea automată;

subliniază, de asemenea, potențialul „altor măsuri eficace de conservare bazate pe zone”;

55. invită Comisia și statele membre să evalueze în mod sistematic și științific potențialul de utilizare în comun a zonelor maritime, inclusiv a zonelor marine protejate sau a energiei din surse regenerabile offshore, și să evite tratarea diferitelor zone maritime ca excluzându-se reciproc; subliniază că implicarea activă a tuturor părților interesate și, în special, a pescarilor în proiectarea, gestionarea și evaluarea zonelor marine protejate contribuie la o mai mare eficacitate de mediu, la o mai mare acceptare a măsurilor de conservare și la o mai bună integrare a acestor zone în amenajarea spațiului maritim; subliniază că schimbările climatice și schimbările în distribuția stocurilor de pește trebuie luate mai mult în considerare, pentru a asigura o abordare flexibilă a zonării, care să reflecte natura dinamică a pescuitului;

56. invită Comisia să sprijine o abordare mai transfrontalieră și bazată mai mult pe bazinele maritime a amenajării spațiului maritim prin promovarea inițiativelor existente, cum ar fi bazinul Mării Nordului în sens larg; invită Comisia și statele membre, împreună cu statele învecinate costiere, să se implice în platforme regionale de gestionare comună, inspirându-se din exemplul Comisiei pentru protecția mediului marin al Mării Baltice (cunoscută și sub denumirea de Comisia de la Helsinki sau HELCOM), inclusiv pentru a identifica coridoarele comune pentru activitățile de pescuit;

57. invită statele membre să completeze planurile naționale cu planuri axate mai mult pe bazinele maritime și să elaboreze, după caz, strategii de planificare macroregională, inclusiv planuri comune de amenajare a spațiului maritim; îndeamnă statele membre și țările din afara UE, în special statele de coastă învecinate, să își aprofundeze cooperarea în domeniul amenajării spațiului maritim, în special în bazinele adiacente Regatului Unit, Mării Mediterane și Mării Baltice; sprijină o abordare mai fermă a amenajării spațiului marin la nivelul bazinelor maritime, asigurându-se că pescuitul este pe deplin integrat în cadrele de planificare transfrontalieră și nu este dezavantajat de deciziile naționale fragmentate;

58. solicită o cooperare consolidată în domeniul amenajării spațiului maritim între UE, statele sale membre și țările din afara UE; subliniază necesitatea unei mai bune coordonări între statele de coastă din Canalul Mânecii; subliniază în special cazul regiunilor din Canalul Mânecii, unde cooperarea cu Regatul Unit și Insulele Anglo-Normande trebuie îmbunătățită, în special în ceea ce privește desemnarea zonelor marine protejate; consideră că cooperarea în acest sens trebuie să includă procese obligatorii și transparente de consultare a părților interesate; solicită UE, Regatului Unit și altor părți relevante să stabilească un plan regional de gestionare pentru Canalul Mânecii și Marea Nordului, pentru a asigura exploatarea

sustenabilă a resurselor și gestionarea multianuală a pescuitului;

59. subliniază că o astfel de cooperare cu țările din afara UE trebuie să asigure condiții de concurență echitabile și să evite deplasarea efortului de pescuit în detrimentul flotelor și comunităților de pescuit din UE; invită, prin urmare, Comisia să urmărească o abordare structurată a dialogului și a cooperării cu țările costiere învecinate, în efortul de a promova standarde de mediu, de gestionare și sociale similare și să fie pregătită să ia toate măsurile necesare pentru a proteja interesele UE;

60. solicită integrarea în amenajarea spațiului maritim a măsurilor de atenuare a schimbărilor climatice și de adaptare la acestea și a altor măsuri de mediu relevante, pentru a aborda problemele care afectează pescuitul și acvacultura, cum ar fi eroziunea costieră, creșterea temperaturii apei, speciile invazive, acidificarea oceanelor, poluarea atât din surse terestre, cât și din surse marine, precum și impactul cumulativ; subliniază că aceste soluții trebuie să fie proporționale, adaptate la condițiile locale și evaluate în prealabil din punctul de vedere al rentabilității, evitând abordările universale care nu țin seama de realitățile fiecărui bazin maritim; subliniază că pescarii pot juca un rol esențial în eforturile de monitorizare, detectare timpurie și conservare, cu condiția să fie implicați, formați și sprijiniți în mod corespunzător;

61. subliniază efectele eroziunii costiere și ale retragerii liniei de țărm asupra coastelor, în special asupra zonelor în care se desfășoară și se dezvoltă activități de acvacultură; solicită, în acest sens, un plan al UE pentru reziliența zonelor costiere, care să includă gestionarea integrată a zonelor costiere, atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea la acestea, interacțiunile dintre uscat și mare, poluarea marină și terestră, măsuri de adaptare a zonelor costiere și sprijin specific pentru acvacultură; consideră că statele membre joacă un rol important în această privință și că aceste efecte trebuie luate în considerare în planurile de amenajare a spațiului maritim ale statelor membre;

62. este profund îngrijorat de reforma propusă de Comisie a diferitelor fonduri structurale și a noului cadru financiar multianual, care va reduce în mod semnificativ resursele alocate pescuitului și, prin urmare, va pune în pericol îmbunătățirea punerii în aplicare a Directivei privind amenajarea spațiului maritim;

63. reliefează necesitatea de a aloca resurse semnificative pentru colectarea de date și cercetarea științifică, precum și de a îmbunătăți schimbul de date și coordonarea între statele membre; consideră că existența unor date și metodologii mai standardizate și armonizate va contribui la asigurarea locului pescuitului și acvaculturii în amenajarea spațiului maritim; subliniază, în acest sens, necesitatea de a dezvolta și de a actualiza datele științifice privind impactul

schimbărilor climatice asupra resurselor acvatice marine, în special în ceea ce privește modificările în distribuția geografică a stocurilor de pește, zonelor de depunere a icrelor sau deplasarea stocurilor de pește;

64. solicită îmbunătățirea și armonizarea colectării datelor și cartografierea sistematică a activităților de pescuit ca o condiție prealabilă pentru o amenajare a spațiului maritim echitabilă și bazată pe dovezi; invită Comisia și statele membre să utilizeze cele mai bune date și informații disponibile și actualizate;

65. consideră că viitoarea inițiativă europeană de observare a oceanelor, „Ocean Eye”, ar trebui să consolideze și să armonizeze colectarea de date privind mediul marin, contribuind astfel la îmbunătățirea amenajării spațiului maritim; solicită, de asemenea, ca potențialul platformei europene Digital Twin Ocean să fie utilizat pentru a înțelege și a anticipa mai bine efectele schimbărilor climatice asupra stării mărilor și a resurselor marine și pentru a elabora strategii adecvate de planificare maritimă;

66. subliniază necesitatea de a corela amenajarea spațiului maritim cu Fondul european pentru afaceri maritime, pescuit și acvacultură și cu programul Orizont Europa, inclusiv în viitorul cadru financiar multianual, pentru a stimula cercetarea și inovarea, inclusiv în domenii special desemnate pentru utilizări sustenabile și inovatoare; consideră că Comisia și statele membre ar trebui să încurajeze utilizarea tehnologiilor digitale, cum ar fi instrumentele europene de inteligență artificială, pentru a sprijini amenajarea spațiului maritim;

67. invită Comisia să monitorizeze riguros punerea în aplicare a Directivei privind amenajarea spațiului maritim; consideră că următorul raport de evaluare a Directivei privind amenajarea spațiului maritim ar trebui să se axeze pe implicațiile spațiale pentru pescuit și acvacultură, includerea părților interesate și cooperarea transfrontalieră și să ofere recomandări cu privire la modul în care Directiva privind amenajarea spațiului maritim ar putea produce rezultate mai bune în legătură cu sustenabilitatea de mediu, socială și economică; consideră că amenajarea spațiului maritim ar trebui evaluată din punctul de vedere al echității spațiale, înțeleasă ca distribuția echitabilă a beneficiilor și a constrângerilor între părțile interesate, teritorii și generații, și nu numai din punctul de vedere al eficienței sale economice sau administrative;

68. invită Comisia să consolideze Platforma europeană de amenajare a spațiului maritim, oferind exemple de proiecte de amenajare a spațiului maritim, instrumente de cartografiere și bune practici; îndeamnă statele membre să utilizeze mai mult această platformă atunci când își elaborează planurile de amenajare a spațiului maritim, pentru a facilita luarea unor decizii politice transparente, fără a exclude o consultare reală în soluționarea conflictelor de

utilizare și de interese;

69. sprijină revizuirea Directivei privind amenajarea spațiului maritim ca parte a „Actului legislativ privind oceanele”, preconizat pentru sfârșitul anului 2026; constată că Directiva privind amenajarea spațiului maritim este în curs de revizuire în paralel cu Directiva-cadru „Strategia pentru mediul marin”; consideră că această revizuire ar trebui să stabilească un cadru coerent pentru a îmbunătăți coordonarea dintre legislația existentă și cadrul de reglementare, prin raționalizarea reglementărilor care se suprapun, alinierea obiectivelor, introducerea unor obiective minime care să fie atinse în planurile de amenajare a spațiului maritim, îmbunătățirea coerenței dintre amenajarea spațiului marin și a celui terestru și stabilirea unor instrumente de guvernanță comune; consideră că această revizuire ar trebui, în special, să confere dispozițiilor privind participarea părților interesate, în special a pescarilor și a comunităților costiere, un caracter obligatoriu din punct de vedere juridic, cu o aplicare mai armonizată de către toate statele membre; consideră că actul propus ar trebui să creeze sinergii între diferitele reglementări și sectoare într-o coordonare cu adevărat holistică a politicilor, fără a impune noi obligații sectoriale; consideră, de asemenea, că trebuie introduse standarde minime pentru asigurarea spațiului pentru pescuit și acvacultură, pentru a contribui la autonomia strategică a suveranității alimentare și la sustenabilitatea și competitivitatea economiei albastre;

70. consideră că revizuirea Directivei privind amenajarea spațiului maritim ar trebui, de asemenea, să consolideze abordarea transfrontalieră, multifuncțională pentru a atenua efectele cumulative și pentru a îmbunătăți implicarea părților interesate; consideră, de asemenea, că este important să se utilizeze revizuirea pentru a reduce fragmentarea și incertitudinea pentru flota de pescuit a UE;

71. consideră că Actul legislativ privind oceanele ar trebui să implice toate teritoriile UE și să țină seama de caracteristicile lor specifice, în special în cazul regiunilor ultraperiferice și insulare; subliniază importanța implicării Comisiei pentru pescuit a Parlamentului în elaborarea viitoarei propuneri, în special în ceea ce privește suveranitatea alimentară, rolul strategic al pescuitului și acvaculturii și punerea în aplicare efectivă a politicii comune în domeniul pescuitului;

72. consideră că viitoarea revizuire a Directivei privind amenajarea spațiului maritim ar trebui să fie strâns legată de punerea în aplicare a Pactului privind oceanul planetar, de furnizarea de resurse financiare suficiente, în special în următorul cadru financiar multianual, și de acțiuni concrete, pentru a asigura punerea sa efectivă în aplicare și pentru a evita efectele negative asupra statelor membre și a părților interesate; subliniază că aceste resurse trebuie

să fie suficiente, previzibile și ușor accesibile și că utilizarea lor trebuie să acorde prioritate măsurilor cu un impact tangibil;

73. invită Comisia să integreze pe deplin amenajarea spațiului maritim când își va elabora Viziunea 2040 pentru pescuit și acvacultură și să coreleze aceste inițiative cu rezultatele evaluării politicii comune în domeniul pescuitului;

°

° °

74. încredințează Președintei sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.